

Week 1: Introduction

Mishnah in Depth

מסכת בבא מציעא

Tractate Bava Metzia

Dr. Rachel Furst

Drisha, Fall 2024

Seder Nezikin	סדר נזיקין	Definition	Number of Chapters	Number of Mishnayot
Bava Kama	בבא קמא	The First Gate	10	79
Bava Metzia	בבא מציעא	The Middle Gate	10	101
Bava Batra	בבא בתרא	The Last Gate	10	86
Sanhedrin	סנהדרין	The High Court	11	71
Makkot	מכות	Lashes	3	34
Shevu'ot	שבועות	Oaths	8	62
Eduyot	עדויות	Testimonies	8	74
Avodah Zarah	עבודה זרה	Idolatry	5	50
Avot	אבות	The Fathers	6	108
Horayot	הוריות	Instructions	3	20

Division of “Tractate Nezikin” into 3 equal units

Baba Kama (First Gate)

Tractate Nezikin, Chapters 1–10

Baba Metzia (Middle Gate)

Tractate Nezikin, Chapters 11–20

Baba Batra (Final Gate)

Tractate Nezikin, Chapters 21–30

(Arbitrary?) Division of “Tractate Nezikin” into 3 equal units (of 10 chapters each)

Baba Kama (First Gate)

Tractate Nezikin, Chapters 1–10

Baba Metzia (Middle Gate)

Tractate Nezikin, Chapters 11–20

Baba Batra (Final Gate)

Tractate Nezikin, Chapters 21–30

(Thematic) Division of “Tractate Nezikin” into 5 equal units (of 6 chapters each)

Baba Kama, Chapters 1–6

Damages to property

Baba Kama, Chapter 7 – Bava Metzia, Chapter 2

Theft and lost property

Bava Metzia, Chapters 3 –8

Guardians (*shomrim*) and workers

Bava Metzia, Chapter 9 – Bava Batra, Chapter 4

Land and buildings

Bava Batra, Chapters 5 –10

Assorted topics (including sales, inheritance, and legal documents)

Literary support for the theory of one composite “Tractate Nezikin”

משנה בבא בתרא, י:ח

המלוה את חבירו בשטר, גובה מנכסים משעבדים. על ידי עדים, גובה מנכסים בני חורין. הוציא עליו כתב ידו שהוא חייב לו, גובה מנכסים בני חורין. ערב היוצא לאחר חתום שטרות, גובה מנכסים בני חורין. מעשה בא לפני רבי ישמעאל ואמר, גובה מנכסים בני חורין. אמר לו בן ננס, אינו גובה לא מנכסים משעבדים ולא מנכסים בני חורין. אמר לו, למה. אמר לו, הרי החונק את אחד בשוק ומצאו חבירו ואמר לו הנח לו, פטור, שלא על אמונתו הלזהו. אלא איזהו ערב שהוא חייב, הלזהו ואני נותן לך, חייב, שכן על אמונתו הלזהו. **אמר רבי ישמעאל, הרוצה שיחכים, יעסוק בדיני ממונות, שאין לך מקצוע בתורה גדול מהן, שהן כמעין הנובע. והרוצה שייעסוק בדיני ממונות, ישמש את שמעון בן ננס:**

Mishnah Bava Batra, 10:8

...In the case of a guarantor whose commitment emerged after the signing of the promissory note, the creditor can collect the sum only from unsold property of the guarantor. The mishna relates: **An incident** occurred where such a case came before **Rabbi Yishmael, and he said:** The creditor can collect the sum from unsold property of the guarantor, but not from liened property that he has sold to others. **Ben Nannas said to Rabbi Yishmael:** The creditor cannot collect the sum from the guarantor at all, not from liened property that has been sold, nor from unsold property. **Rabbi Yishmael said to him: Why not?** **Ben Nannas said to him:** If one was strangling someone in the marketplace, demanding repayment of a loan, and another person found him doing so and said to the attacker: Leave him alone and I will give you the money he owes, the person who intervened is exempt from paying, as the creditor did not loan the money in the first place based on his trust of the one who intervened. **Rather, who is a guarantor who is obligated to repay the loan he has guaranteed?** One who tells the creditor before the loan takes place: Lend money to him, and I will give you the repayment, as in that case the creditor did loan the money based on his trust of the guarantor. **And Rabbi Yishmael thereupon said: One who wants to become wise should engage in the study of monetary law, as there is no greater discipline in the Torah, and it is like a flowing spring.** And, he added, one who wants to engage in the study of monetary law should attend to, i.e., become a disciple of, **Shimon ben Nannas.**

Literary support for the theory of three, independent “Tractates Nezikin”

בבא קמא, א:א

אַרְבַּעָה אַבוֹת נְזִיקִין,

הַשּׁוֹר וְהַבּוֹר וְהַמְבַּעָה וְהַהֶבְעֵר.

לֹא הָרִי הַשּׁוֹר כְּהָרִי הַמְבַּעָה, וְלֹא הָרִי
הַמְבַּעָה כְּהָרִי הַשּׁוֹר.

וְלֹא זֶה וְזֶה, שְׁיֵשׁ בָּהֶן רוּחַ חַיִּים, כְּהָרִי
הָאֵשׁ, שְׁאִין בּוֹ רוּחַ חַיִּים.

וְלֹא זֶה וְזֶה, שְׁדַרְכָן לִילָה וְלַהֲזִיק, כְּהָרִי
הַבּוֹר, שְׁאִין דַּרְכּוֹ לִילָה וְלַהֲזִיק.

הַצַּד הַשְּׂוֶה שְׁבָהוּ, שְׁדַרְכָן לַהֲזִיק
וּשְׁמִירְתָן עֲלֵיהֶּ.

וּכְשֶׁהֲזִיק, חֵב הַמְזִיק לְשֵׁלֵם תַּשְׁלוּמֵי נֶזֶק
בְּמֵיטֵב הָאָרֶץ:

בבא מציעא, א:א

שְׁנַיִם אוֹחֲזִין בְּטִלִית,

זֶה אוֹמֵר אֲנִי מִצְאָתִיהָ וְזֶה אוֹמֵר אֲנִי
מִצְאָתִיהָ,

זֶה אוֹמֵר כֹּלָה שְׁלִי וְזֶה אוֹמֵר כֹּלָה שְׁלִי,

זֶה יֹשֵׁבֵעַ שְׁאִין לוֹ בֵּה פְחוֹת מִחֲצִיָּה, וְזֶה
יֹשֵׁבֵעַ שְׁאִין לוֹ בֵּה פְחוֹת מִחֲצִיָּה,

וְיַחֲלִקוּ.

זֶה אוֹמֵר כֹּלָה שְׁלִי וְזֶה אוֹמֵר חֲצִיָּה שְׁלִי,

הָאוֹמֵר כֹּלָה שְׁלִי, יֹשֵׁבֵעַ שְׁאִין לוֹ בֵּה
פְחוֹת מִשְׁלֹשָׁה חֲלָקִים, וְהָאוֹמֵר חֲצִיָּה

שְׁלִי, יֹשֵׁבֵעַ שְׁאִין לוֹ בֵּה פְחוֹת מֵרַבִּיעַ.

זֶה נוֹטֵל שְׁלֹשָׁה חֲלָקִים, וְזֶה נוֹטֵל רְבִיעַ:

בבא בתרא, א:א

הַשְּׁתַּפִּין שְׂרָצוֹ לַעֲשׂוֹת מְחֻצָּה בְּחֻצָּר,
בוֹנִין אֶת הַכֶּתֶל בְּאִמְצַע.

מִקּוֹם שְׁנֵהֲגוּ לְבָנוֹת גּוֹיִל, גְּזִית, כְּפִיסִין,
לְבָנִים, בוֹנִים, הַכֹּל כְּמִנְהַג הַמְּדִינָה.

בְּגוֹיִל, זֶה נוֹתֵן שְׁלֹשָׁה טַפְחִים, וְזֶה נוֹתֵן
שְׁלֹשָׁה טַפְחִים.

בְּגְזִית, זֶה נוֹתֵן טַפְחִים וּמְחֻצָּה, וְזֶה
נוֹתֵן טַפְחִים וּמְחֻצָּה.

בְּכִפִּיסִין, זֶה נוֹתֵן טַפְחִים, וְזֶה נוֹתֵן
טַפְחִים.

בְּלְבָנִים, זֶה נוֹתֵן טַפַּח וּמְחֻצָּה, וְזֶה
נוֹתֵן טַפַּח וּמְחֻצָּה. לְפִיכָּה אִם נָפַל

הַכֶּתֶל, הַמְּקוֹם וְהָאֲבָנִים שֶׁל שְׁנֵיהֶם:

Maimonides, Introduction to Commentary on the Mishnah

Following [Seder Nashim], he subdivided the subject matter in Seder Nezikin and separated the first tractate thereof into three parts. He began with Bava Kamma (first gate), which deals with various agents of injury and how to avoid them, such as an ox, a ditch, consumption, the laws of assault, and their like. A judge is obligated to first litigate the removal of sources of injury from among people.

Next follows Bava Metzia (middle gate), which deals with claims, deposits, hirings, the laws of borrowers and hired laborers, and everything else that is appropriately connected with this topic. This is similar to the sequence in Scripture, namely, after the laws of ox (Exodus 21:28), ditch (21:33), consumption (22:4-5), and if men fight together (21:22), it speaks about the four types of watchmen (22:6-14).

Then comes tractate Bava Batra (last gate), and its subject matter deals with laws about divisions of property, laws pertaining to dwellings held in partnership, and laws concerning neighbors, and annulment of a sale or transaction due to the discovery of a physical defect therein. It further speaks of the sale and acquisition of property, how to adjudicate these cases, and the laws of bonds and inheritance. This section is described last because it consists entirely of tradition and legal arguments, none of it being explicit in the Torah.

רמב"ם, הקדמה לפירוש המשנה

אחר כך חלק המאמר בנזיקין, וחלק המסכתא הראשונה לשלושה חלקים. והתחיל בבבא קמא, ועניינה לדבר על נזיקין כגון שור, ובור, והבער, ודין החובל. ואין השופט רשאי להקדים דבר קודם שיסיר ההיזק מבני אדם, ומפני זה הקדים אותה בראשונה על שאר הדינין.

ואחר כך בבא מציעא, ועניינה לדבר על הטענות והפקדונות, ושכירות, ודין השואל, והשכיר, וכל מה שהוא ראוי לחבר לזה העניין. כמו שעשה הכתוב, שאחר דיני שור ובור והבער "וכי ינצו אנשים" (שמות כא:כב) דיבר על ארבעה שומרים.

ואחר כך בבא בתרא, ועניינו לדבר בחלוק הקרקעות, והדינין בעניין הדירות המשותפות, והשכונות, וביטול מקח וממכר במום הנמצא, ולדבר בעניין הממכרים והקנינים והיאך ראוי לדון אותם, והערבות והירושות. וסידר החלק הזה באחרונה בשביל שכולו קבלה ודברי סברות, ולא התבאר מן התורה.

Maimonides, Introduction to Commentary on the Mishnah

Having enlightened us concerning the civil laws, he then speaks about the judges who implement these laws and, therefore, placed tractate Sanhedrin (court) after Bava Batra.

However, tractate Makkot (flogging) is attached to tractate Sanhedrin in many ancient texts and is counted as part of it because he speaks of “These are strangled” and then continues with “These are flogged.” This is not a valid reason, however, because it is a separate tractate. It is placed next to Sanhedrin because it is not permissible for anyone save the judges themselves to administer floggings and punishments as it is written in Scripture: “The judge shall cause him to lie down and to be beaten before him according to his wickedness” (Deut. 25:2)...

Translated: Fred Rosner, Published: Jason Aronson

רמב"ם, הקדמה לפירוש המשנה

וכשהודיע עניין הדינין התחיל לדבר על הדיינין גוזרי הגזירות והדינין ההם, וסידר אחר בבא בתרא סנהדרין.

אבל מסכת מכות היא נקשרת בנוסחאות עם מסכת סנהדרין ובכללה היא מנויה. ואמרו שבשביל שאמר "ואלו הן הנחנקין" הדביק אליו "ואלו הן הלוקין". ואין זה טעם אמת, אבל היא מסכתא בפני עצמה, ונסמכה לסנהדרין מפני שאין רשות לבני אדם לענות ולהלקות אלא השופטים בעצמם, כמו שאמר הכתוב "והפילו השופט, והכהו לפניו כדי רשעתו" (דברים כה:ב)...

(22) When [two or more] parties fight, and one of them pushes a pregnant woman and a miscarriage results, but no other damage ensues, the one responsible shall be fined according as the woman's husband may exact, the payment to be based on reckoning. (23) But if other damage ensues, the penalty shall be life for life, (24) eye for eye, tooth for tooth, hand for hand, foot for foot, (25) burn for burn, wound for wound, bruise for bruise.

(26) When a slave-owning party strikes the eye of a slave, male or female, and destroys it, that person shall let the slave go free on account of the eye. (27) If the owner knocks out the tooth of a slave, male or female, that person shall let the slave go free on account of the tooth.

(28) When an ox gores a man or a woman to death, the ox shall be stoned and its flesh shall not be eaten, but the owner of the ox is not to be punished. (29) If, however, that ox has been in the habit of goring, and its owner, though warned, has failed to guard it, and it kills a man or a woman—the ox shall be stoned and its owner, too, shall be put to death. (30) If ransom is imposed, the owner must pay whatever is imposed to redeem the owner's own life. (31) So, too, if it gores a minor, male or female, [its owner] shall be dealt with according to the same rule. (32) But if the ox gores a slave, male or female, [its owner] shall pay thirty shekels of silver to the master, and the ox shall be stoned.

וְכִי-יִנְצוּ אַנְשִׁים וְנִגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצְאוּ יִלְדֶיהָ וְלֹא יְהִי אֶסּוֹן
עָנוּשׁ יַעֲנֹשׁ כְּאִשֶּׁר יִשִּׁית עָלָיו בְּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בְּפָלְלִים:
וְאִם-אֶסּוֹן יְהִי וְנִתְּתָה נַפְשׁ נַפֶּשׁ תַּחַת נַפֶּשׁ: עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן
תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רֶגֶל: כּוֹיָה תַּחַת כּוֹיָה פְּצַע
תַּחַת פְּצַע חִבּוּרָה תַּחַת חִבּוּרָה: {ס}

וְכִי-יִכֶּה אִישׁ אֶת-עַיִן עַבְדּוֹ אוֹ-אֶת-עַיִן אַמְתּוֹ וְשִׁחַתָּה לְחַפְּשִׁי
יִשְׁלַחְנוּ תַּחַת עַיִנוֹ: וְאִם-שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ-שֵׁן אַמְתּוֹ יִפִּיל לְחַפְּשִׁי
יִשְׁלַחְנוּ תַּחַת שָׁנוֹ: {פ}

וְכִי-יִגַּח שׂוֹר אֶת-אִישׁ אוֹ אֶת-אִשָּׁה וּמָת סָקוֹל יִסָּקֵל הַשׂוֹר
וְלֹא יֵאָכַל אֶת-בְּשָׂרוֹ וּבְעַל הַשׂוֹר נָקִי: וְאִם שׂוֹר נִגַּח הוּא
מִתְמַל שְׁלִשִׁים וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ וְהָמִית אִישׁ אוֹ
אִשָּׁה הַשׂוֹר יִסָּקֵל וְגַם-בְּעָלָיו יוּמָת: אִם-כֹּפֵר יוֹשֵׁת עָלָיו וְנָתַן
פְּדִין נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר-יוֹשֵׁת עָלָיו: אוֹ-בֵן יִגַּח אוֹ-בֵת יִגַּח
כַּמִּשְׁפֵּט הַזֶּה יַעֲשֶׂה לוֹ: אִם-עֶבֶד יִגַּח הַשׂוֹר אוֹ אִמָּה כֶּסֶף |
שְׁלִשִׁים שֶׁקֶלִים יִתֵּן לְאֲדֹנָיו וְהַשׂוֹר יִסָּקֵל: {ס}

Exodus 21 (continued)

(33) When any party opens a pit, or when any party digs a pit and does not cover it, and an ox or an ass falls into it, (34) the one responsible for the pit must make restitution—paying the price to the owner, but keeping the dead animal.

(35) When any party's ox injures a neighbor's ox and it dies, they shall sell the live ox and divide its price; they shall also divide the dead animal. (36) If, however, it is known that the ox was in the habit of goring, and its owner has failed to guard it, that person must restore ox for ox, but shall keep the dead animal.

(37) When any party steals an ox or a sheep, and slaughters it or sells it, that person shall pay five oxen for the ox, and four sheep for the sheep.—

Exodus 22

(1) If the thief is seized while tunneling and beaten to death, there is no bloodguilt in that case. (2) If the sun had already risen, there is bloodguilt in that case.—[The thief] must make restitution, and if lacking the means, shall be sold for the theft. (3) But if what was stolen—whether ox or ass or sheep—is found alive and in hand, that person shall pay double.

(4) When any party who owns livestock lets it loose to graze in another's land, and so allows a field or a vineyard to be grazed bare, restitution must be made for the impairment of that field or vineyard.

שמות כא (המשך)

וְכִי־יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אֹדְם וְלֹא יִכְסֶהוּ
וְנָפַל־שָׁמָּה שׂוֹר אֹדְם חֲמֹר:
בְּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם כֶּסֶף יֹשִׁיב
לְבַעַלְיוֹ וְהַמֵּת יִהְיֶה־לּוֹ: {ס}

וְכִי־יִגְרַף שׂוֹר־אִישׁ אֶת־שׂוֹר רֵעֵהוּ
וּמָכְרוּ אֶת־הַשׂוֹר הַחַי וְחָצְרוּ
אֶת־כֶּסְפוֹ וְגַם אֶת־הַמֵּת יַחְצִיזוּ:
אֹדְם כִּי שׂוֹר נִגְחַ הוּא
מִתְמָזֵל שְׁלֹשָׁם וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ
בְּעַלְיוֹ שְׁלֹשָׁם יִשְׁלַם שׂוֹר
תַּחַת הַשׂוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה־לּוֹ: {ס}

כִּי יִגְנַב־אִישׁ שׂוֹר אֹדְם וְטָבְחוֹ
אֹדְם חֲמֹר בְּקָר יִשְׁלַם תַּחַת
הַשׂוֹר וְאַרְבַּע־צֹאן תַּחַת הַשֶּׁה:

שמות כב

אִם־בְּמַחְתָּרֶת יִמָּצֵא הַגָּנֵב
וְהִכָּה וּמָת אִין לוֹ דָּמִים:
אִם־זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו
דָּמִים לוֹ שְׁלֹשָׁם יִשְׁלַם
אִם־אִין לוֹ וְנִמְכַר בְּגִבְתּוֹ:
אִם־הִמָּצֵא תִמָּצֵא בְיָדוֹ
הַגָּנֵב מִשׂוֹר עַד־חֲמֹר
עַד־שֶׁה חַיִּים שְׁנַיִם יִשְׁלַם: {ס}

כִּי יִבְעֵר־אִישׁ שָׂדֶה אֹדְם
וְשָׂדֶה אֶת־בְּעִירָה וּבִיעַר
בְּשָׂדֶה אַחֵר מִיֵּטֵב
שָׂדֶהוּ וּמִיֵּטֵב כְּרָמוֹ יִשְׁלַם: {ס}

Exodus 22 (continued)

(5) When a fire is started and spreads to thorns, so that stacked, standing, or growing grain is consumed, the one who started the fire must make restitution.

(6) When any party gives money or goods to another for safekeeping, and they are stolen from that other party's house: if caught, the thief shall pay double; (7) if the thief is not caught, the owner of the house shall depose before God and deny laying hands on the other's property. (8) (In all charges of misappropriation—pertaining to an ox, an ass, a sheep, a garment, or any other loss, whereof one party alleges, “This is it”—the case of both parties shall come before God: the one whom God declares guilty shall pay double to the other.)

(9) When any party gives to another an ass, an ox, a sheep or any other animal to guard, and it dies or is injured or is carried off, with no witness about, (10) an oath before the Lord shall decide between the two of them that the one has not laid hands on the property of the other; the owner must acquiesce, and no restitution shall be made. (11) But if [the animal] was stolen from the guardian, restitution shall be made to its owner. (12) If it was torn by beasts, the guardian shall bring it as evidence—not needing to replace what has been torn by beasts.

(13) When any party borrows [an animal] from another and it dies or is injured, its owner not being with it, restitution must be made...

שמות כב (המשך)

כִּי־תִצָּא אִישׁ וּמִצָּאָה קִצִּים וְנֹאכַל גְּדִישׁ אֹו הַקֶּמֶה אֹו הַשָּׂדֶה
שָׁלֵם יִשְׁלֹם הַמִּבְעֵר אֶת־הַבְּעֵרָה: {ס}

כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אֹו־כֵלִים לְשֹׁמֵר וְגָנַב מִבֵּית הָאִישׁ
אִם־יִמָּצָא הַגָּנֵב יִשְׁלֹם שְׁנַיִם: אִם־לֹא יִמָּצָא הַגָּנֵב וְנִקְרַב
בְּעַל־הַבַּיִת אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בְּמִלְאֲכַת רֵעֵהוּ:
עַל־כָּל־דְּבַר־פְּשַׁע עַל־שׂוֹר עַל־חֲמוֹר עַל־שֶׁה עַל־שִׁלְמָה
עַל־כָּל־אֲבֹדָה אֲשֶׁר יֵאמַר כִּי־הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא
דְּבַר־שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יִרְשִׁיעַן אֱלֹהִים יִשְׁלֹם שְׁנַיִם
לְרֵעֵהוּ: {ס}

כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ חֲמוֹר אֹו־שׂוֹר אֹו־שֶׁה וְכָל־בְּהֵמָה
לְשֹׁמֵר וּמֵת אֹו־נִשְׁבֵּר אֹו־נִשְׁבָּה אֵין רָאָה: שְׁבַעַת יְהוָה תְּהִיָּה
בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בְּמִלְאֲכַת רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעַלְיוֹ וְלֹא
יִשְׁלֹם: וְאִם־גָּנַב יִגָּנַב מֵעַמּוֹ יִשְׁלֹם לְבְעָלְיוֹ: אִם־טָרַף יִטְרַף
יָבֹאֵהוּ עַד הַטָּרְפָה לֹא יִשְׁלֹם: {פ}

וְכִי־יִשְׁאַל אִישׁ מֵעַם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבֵּר אֹו־מֵת בְּעַלְיוֹ אֵין־עַמּוֹ
שָׁלֵם יִשְׁלֹם...

כלי פשתן בגלל ועלים בשרון וסלם
שאמר והטמן אסור לוקחים ביצים
ותור נבלים מכל מקום וא מוכים
שהכותם מוכים אהרי אז שלו שהסוק
מזמא אהרון שלביל הבית הכוכב
נטל שלשה חוטין וזן שלו ית מיכן
של בעל הבית ואם היה שחור על גבי
לכן נטל את הכל הון שלו יב החיט
יששיר מן החוט כדי לתפור בו משל
שהוא שלוש על שלוש חייב להוד
לבעלים מה שחורש מוכים במינת
הרי אלו שלו ובבשיל הרי אלו של בעל
הבית אם היה עושה אצל בעל הבית
את הנסודות של בעל הבית

פרי הל

שנים אחזים בעלת זה אום אני מינא
מינא תקי וזה אום אני מינא תקי זה יא
כלה שלי וזה אום בולה שלי זה יטבע
שאין לו בה פחות מחציה וזה יטבע
שאין לו בה פחות מחציה וחלקין
זה אום בולה שלי וזה אום חציה שלי
האום בולה שלי יטבע שאין לו בה
פחות משלושה חלקים והאום חציה
שלי יטבע שאין לו בה פחות מדביע
זה נטל שלושה חלקים וזה נטל רביע
ב היו שנים רכובים על גבי בהמה
או שהיה אחד רכוב ואחד מהלך זה אום
כולה שלי וזה אום בולה שלי זה יטבע
שאין לו פחות מחציה וזה יטבע שאין
לפחות מחציה וחלקין בזמן שהן מוחין

או שיש להן עדים חולקין שיהי כשבעה
ג היה רכוב על גבי בהמה וראה את
המינא אום אום לתבירו תנהלו ונטלה
ואמא זכיתי בה זכה בה אם משמעתה
לו זכאני זכיתי בה תחילה לא אום כלום
ד ראה את המינא אום וטל לו עליה
ובא אחר והחזיק בה זה שהחזיק בה
זכה בה ראה אותן ריגים אחר המינא
אחר עבי שבור אחר גזולות שלא פיריחו
ואם וסתלי שדי וסת לו היה עבירן בחדו
או שהיו גזולות מפרחים ואו וסתלי
שדי לא אום כלום ה מינא תקי ובמו
הקטנים עבדו ושפחתו הבענים מע
מינא תקי אשתו הרי אלו שלו מינא תקי
בע ובתו הגדולים ועבדו ושפחתו העי
העבדים מינא תקי אשתו את על שלא
עת לה כתובתה הרי אלו שלהם ו
מינא שטרי חוב אם יש בהם אחריות
נכסים לא יחזיר אין בהם אחריות נכסים
יחזיר מפני שאין בית דין נפרעים מהן
דבר מאיר וחכמי אום בין כך ובין כך
לא יחזיר מפני שבית דין נפרעים
מהן ו מינא תקי נשים ושחרורו
עבדים דמינא תקי מתנה ושחרורו הרי
זה לא יחזיר שני אום כתובים היו
ונמלך שלא ליתנו ח מינא תקי
שום ואינתי מוזן שטרי חיליני
ומאונים שטרי ברהים וכל מעשה בית
דין הרי זה יחזיר מינא בחפסה או
בגלוסקא תכריך של שטרות או אגודה

של שטרות הרי זה יחזיר וכמה היא
אגודה של שטרות שלושה קטורות
זה בזה רבן שמעון בן גמלי אום אחד
לונה משלשה יחזיר לגלותה שלושה
לוים מן האחד יחזיר למלוה מינא שטר
בין שטרותיו ואין דוג מה טיבו הוא
מונה עד שיבא אליהו אם יש עמון
מימפוט ונשה מה שבסי מפונן

פרי הל

אלו מינא תקי שלו ואלו חייב להכריז
אלו מינא תקי שלו מינא אפרות מפוננים
מינות מפוננות כריכות ברשות הדינים
עגלי רבילה מכרות של מחתים ומח
ומחרוות של דגים וחתיכות של בשר
וגזי יצמר הזאות ממדינתן ואמיני
פישתן ולשונות שלא רבין הרי אלו
שלו ב ר יהודה אום כל דבר שיש בו
שני חייב להכריז כי יד מינא תקי
ועתבו חסם כיסר ובתוכו מעות ר שמעון
בולעת אום כל כלי אנפריא אינו
חייב להכריז ג ואלו חייב להכריז
מינא אפרות בכלי אום כמות שהיא
מעות נכסים או מים כמות שהיא עבדו
פרות עבדו מינות שלושה מינא תקי
זה על גבי זה כריכות ברשות היחיד
וכיכרות של בעל הבית וגזי יצמר חלקות
מבית האומן וכדי מן וכדי שכן חייב
להכריז ד מינא תקי חזפה או
אחר הגדר גזולות מקושדים או בעבילים
שנשרות הרי זה לא יבערן מינא כל

באשפות אם מכוסה לא יבערו ואם
כזוה נטל ומכרו מינא תקי אום בנות
ישן הרי אלו שלו מינא בנות חרש
מחציו ולחזן שלו מחציו רפנים על
בעל הבית אם היה משכירו לאחרים
אפילו מינא בתוך הבית הרי אלו שלו
ה מינא בנות הרי אלו שלו בין המנה
לחנות הרי זה שלחנות לפני השוק
הרי אלו שלו בין כסא לשאר חני הרי
הן של לחני לקפרות מחברו או
ששילח לו חבירי קפרות ומינא בתוכן
מינות הרי אלו שלו אם היו צרורים
נטל ומכרו ו אתה שומלה הינה
ככלל כל אלו ולמה יצאת להקיש אלה
אלא מה השימלה מיוחדת שיש בה
סימנין ויש לה תבועין ואח כל דבר
שיש בו סימנין ויש לו תבועין ואח כל
דבר שיש בו תבועין חייב להכריז ו
עד אמת חייב להכריז עד כדי שדען
בו שכניק דבר מאור יהודה אום
שלושה רגלים אחר הרג האחרון שב
שבועת נמים כדי שילך לביתו שלשה
וחזר שלושה יכריז יום אחד ה זכ
את האכידה לא אום את קמיניה הרי
זה לא יטען לו הדמי את על פי שאמר
את מינא הרי זה לא יטען לו שנ עד
דדוש אחיך אתו עד שת דרוש את
אחיך אם דמי האואם אינו דמי
ט כל דבר שהוא עושה ואוכל מעשה
ואוכל דבר שאינו עושה ואוכל ימכר

Kaufmann Mishnah Manuscript
(10th or 11th century, Italy or Land of Israel)

Mishnah Bava Metzia, 1:1

If **two** people came to court **holding a garment**, and **this** one, the first litigant, **says: I found it**, and **that** one, the second litigant, **says: I found it**;

this one **says: All of it is mine**, and **that** one **says: All of it is mine**; how does the court adjudicate this case?

This one **takes an oath that he does not have** ownership of **less than half of it**, and **that** one **takes an oath that he does not have** ownership of **less than half of it**, and **they divide** it.

If **this** one **says: All of it is mine**, and **that** one **says: Half of it is mine**, since they both agree that half of the cloak belongs to one of them, the conflict between them is only about the other half.

Therefore, **the one who says: All of it is mine**, takes an oath **that he does not have** ownership of **less than three parts**, i.e., three-fourths, **of it**, and **the one who says: Half of it is mine**, takes an oath that he does not have ownership of **less than one-quarter of it**.

This one **takes three parts**, and **that** one **takes one-quarter**.

משנה בבא מציעא, א:א

שְׁנַיִם אוֹחֲזִין בְּטֹלִית,
זֶה אוֹמֵר אֲנִי מְצֵאתִיהָ וְזֶה אוֹמֵר אֲנִי מְצֵאתִיהָ,
זֶה אוֹמֵר כֻּלָּהּ שְׁלִי וְזֶה אוֹמֵר כֻּלָּהּ שְׁלִי,
זֶה יִשָּׁבַע שְׂאִין לוֹ בָּהּ פְּחוֹת מִחֲצִיָּה, וְזֶה יִשָּׁבַע
שְׂאִין לוֹ בָּהּ פְּחוֹת מִחֲצִיָּה,
וַיִּחְלְקוּ.

זֶה אוֹמֵר כֻּלָּהּ שְׁלִי וְזֶה אוֹמֵר חֲצִיָּה שְׁלִי,
הָאוֹמֵר כֻּלָּהּ שְׁלִי, יִשָּׁבַע שְׂאִין לוֹ בָּהּ פְּחוֹת
מִשְׁלֹשָׁה חֲלָקִים, וְהָאוֹמֵר חֲצִיָּה שְׁלִי, יִשָּׁבַע
שְׂאִין לוֹ בָּהּ פְּחוֹת מִרְבִּיעַ.
זֶה נוֹטֵל שְׁלֹשָׁה חֲלָקִים, וְזֶה נוֹטֵל רְבִיעַ:

Mishnah Bava Kama, 10:2

If customs collectors took one's donkey and gave him a different donkey that was taken from another Jew in its stead, or if bandits took his garment and gave him a different garment that was taken from a Jew in its stead, **these items are now his because the owners despaired of retrieving them** when they were stolen, and they may therefore be acquired by another. In a case of **one who salvages items from a river, or from a troop [*hagayis*] of soldiers, or from bandits, if the owners of the items despaired of retrieving them, they are his**, i.e., they belong to the one who salvaged them. **And so too**, with regard to a **swarm of bees**, if the owners **despaired** of retrieving the bees, **they are his**, i.e., they belong to the one who found them. **Rabbi Yoḥanan ben Beroka said: A woman or a minor**, whose testimony is not generally accepted by the court, **is deemed credible to say: It was from here that this swarm emerged**, and it therefore belongs to a certain individual. **And one may walk into another's field** in order to **salvage his own swarm** of bees that has relocated there, **and if he damaged** some property in the process, **he must pay for what he has damaged**. **But** if the bees settled on a branch of a tree, **he may not cut off the other's branch** in order to take the bees, even **on the condition** that he will later **give him the money** for it. **Rabbi Yishmael, son of Rabbi Yoḥanan ben Beroka, says: He may even cut off the branch and later give him the money** for it as compensation.

משנה בבא קמא, י:ב

נָטְלוּ מוֹכְסִין אֶת הַמּוֹרוֹ וְנָתְנוּ לוֹ חֲמֹר אַחֵר,
גָּזְלוּ לִסְטִים אֶת כְּסוּתוֹ וְנָתְנוּ לוֹ כְּסוּת אַחֶרֶת,
הָרִי אֵלָיו שְׁלוֹ, מִפְּנֵי שֶׁהַבְּעָלִים מִתִּיאָשִׁין מֵהוּ.
הַמְצִיל מִן הַנְּהָר אוֹ מִן הַגִּיס אוֹ מִן הַלִּסְטִים,
אִם נִתְיָאֲשׁוּ הַבְּעָלִים, הָרִי אֵלָיו שְׁלוֹ. וְכֵן נְחִיל
שֶׁל דְּבוּרִים, אִם נִתְיָאֲשׁוּ הַבְּעָלִים, הָרִי אֵלָיו
שְׁלוֹ. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָה, נֶאֱמַנְתְּ אִשָּׁה
אוֹ קָטָן לֹאמֹר, מִכָּאן יֵצֵא נְחִיל זֶה. וּמֵהֵלֶךְ בְּתוֹךְ
שָׂדֵה חֲבֵרוֹ לְהַצִּיל אֶת נְחִילוֹ. וְאִם הִזִּיק,
מִשְׁלָם מֵה שֶׁהִזִּיק. אֲבָל לֹא יִקַּץ אֶת סוֹכּוֹ עַל
מִנְתְּ לִתֵּן אֶת הַדָּמִים. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בֶּנוֹ שֶׁל
רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָה אוֹמֵר, אִף קוֹצֵץ וְנוֹתֵן אֶת
הַדָּמִים:

Mishnah Bava Kama, 10:10

Strands of wool that the launderer removes from the garment belong to him, as it can be assumed that the customer is uninterested in them, **but strands that the carder, i.e., one who prepares wool for use as a textile, removes belong to the customer**, as it is assumed that the customer would want them, since the carder often removes a significant number of strands. **A launderer takes three threads** that were inserted at the edge of a garment, **and they are his**, but with regard to **more threads than this, these additional threads belong to the customer. If these were black threads on a white garment, he takes all of them and they are his.** As the removal of the threads improves the appearance of the garment, the customer does not want them. In the case of **a tailor who left enough thread attached to the cloth that it could be used in order to sew with it, or if there was a patch of cloth that is three fingerbreadths by three fingerbreadths left from the cloth given to the tailor by the customer, these items belong to the customer. That which a carpenter removes with an adze belongs to him**, because an adze removes only small shavings of wood, which the customer is uninterested in; **but what he removes with an ax [uvakashil] belongs to the customer. And if he was doing his work in the domain of the customer, then even the sawdust belongs to the customer.**

משנה בבא קמא, י"י

מוכין שֶהכּוֹבֵס מוֹצִיא, הָרִי אֵלּוּ שְׁלוֹ. וְשֶהסוֹרֵק מוֹצִיא, הָרִי אֵלּוּ שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת. הַכּוֹבֵס נוֹטֵל שְׁלֵשָׁה חוּטִין וְהֵן שְׁלוֹ. יֵתֵר מִכֵּן, הָרִי אֵלּוּ שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת. אִם הָיָה הַשְּׁחוֹר עַל גְּבִי הַלְּבָן, נוֹטֵל אֶת הַכֹּל וְהֵן שְׁלוֹ. הַחֵיט שֶׁשִּׁיר מִן הַחוּט, כְּדִי לְתַפֵּר בּוֹ, וּמְטָלִית שֶׁהִיא שְׁלֹשׁ עַל שְׁלֹשׁ, הָרִי אֵלּוּ שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת. מֵה שֶׁהַחֶרֶשׁ מוֹצִיא בְּמַעֲצָד, הָרִי אֵלּוּ שְׁלוֹ, וּבְכַשִּׁיל, שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת. וְאִם הָיָה עוֹשֶׂה אֶצֶל בַּעַל הַבַּיִת, אֵף הַנְּסוֹרֵת שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת:

Exodus 23:4

When you encounter your enemy's ox or ass wandering, you must take it back.

Deuteronomy 22:1-3

If you see your fellow Israelite's ox or sheep gone astray, do not ignore it; you must take it back to your peer. If your fellow Israelite does not live near you or you do not know who [the owner] is, you shall bring it home and it shall remain with you until your peer claims it; then you shall give it back. You shall do the same with that person's ass; you shall do the same with that person's garment; and so too shall you do with anything that your fellow Israelite loses and you find: you must not remain indifferent.

שמות כג:ד

כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיְבֶיךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֵּעָה הַשֵּׁב
תְּשִׁיבֵנוּ לוֹ: {ס}

דברים כב:א-ג

לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׁוֹר אֹחֶיךָ אוֹ אֶת־שֵׂיוֹ נִדְחִים
וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הַשֵּׁב תְּשִׁיבֵם לְאֹחֶיךָ: וְאִם־לֹא
קָרֹב אֹחֶיךָ אֵלֶיךָ וְלֹא יִדְעָתָּ וְאִסְפָּתוֹ אֶל־תּוֹךְ
בֵּיתְךָ וְהֵינָה עִמָּךְ עַד דָּרַשׁ אֹחֶיךָ אֹתוֹ וְהִשְׁבֵּתוֹ
לוֹ: וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְחֲמֹרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׂמְלֹתָו וְכֵן
תַּעֲשֶׂה לְכָל־אֲבֹדֹת אֹחֶיךָ אֲשֶׁר־תֵּאבֹד מִמֶּנּוּ
וּמִצֹּאתָהּ לֹא תוֹכֵל לְהִתְעַלֵּם: {ס}